

невѣроатно или като на здравый-атз размѹз протикно. Сега са отз тока одрича и чисто са бои такова нѣщо више и да вѣрува. Онз бы желалз сичко да и-спыта, и сега са е токо на сомненіа-та полз-то отворило. Прочита различни книги, но неразумѣва за достоинство-то на списатель-атз имз; противны мнѣніа държи за непогрешны и неоворимы; остроумны досетливости сматра за найдобры доказателства, и онова що му са само чини, пріима за истинито и дѣйствително. Заради това са смущеніе-то въ глѣж-тѣ увеличава; сумненіе-то, за онова, що то е напредз държалз за право и истинно, става сега по-ако, и наипосле до толкова дохожда, що то сичко отз редз одрича и нищо не вѣрува. Сега е безз вѣроисповѣданіе. И право да речемз, сега са намира въ найжалостно и найзлочестно състояніе на животз-атз си. Сега е найнепокоенз, зашто-то са намира въ таково състоятіе, кое-то е противно на самз-тѣ природз. Самз са е поставилз противз същество-то и противз чувства-та си душевны. Раскѣсналз е съвз-тѣ и съ Бога и съ вѣчно-то бытіе. Стои самичакз въ средз свѣтз-атз. Сички-те благочестиви чловѣцы съ сега въ неговы-те очи или лѣжливыци или глупавы. Сички-атз свѣтз съ неговы-те твари дохожда му като нѣкоя гатанка. Сички-те радости въ животз-атз нѣматз за него сладость. Кога са намира въ жалость и скръзь неосеца никакко утѣшеніе. Сега му е жалз, що е изгубилз слѣпз-тѣ вѣрз на дѣтинство то си; а то му е зато толкова жалз, чи види, какз е невзможно да са више върне при неж. Трѣси свѣтлина и покой; гнуси са отз сомненіе-то, но неосѣца въ себе си толкова крѣпость и рѣшителность, да са фърли въ рѣце-те на тихз-тѣ вѣрз, коа-то бы му него-